

DOLNO- POČERNICKÝ Lístek

Farnost Dolní Počernice
Při kostele Nanebevzetí Panny Marie

Úvodní slovo

Čas vánoční, čas radostný, čas pochmurný

Je to čas nadějí a radosti, čas okouzlení, čas ticha, čas idyly vánočních koledí, čas sněhu, který v mrazu křupe pod nohama. Takový čas je to pro děti, ale i pro dospělé. A pro mnohé je to čas půlnoční cesty do kostela.

Ale je to i čas starostí a čas pochmurný, ne ovšem starostí s nákupem vánočních dáreků. Posledních několik roků nás sužoval covid a teď nás sužuje válka na Ukrajině. Kdyby ji Rusko vyhrálo a dosáhlo svých cílů, bylo by o krok dál v prosazování své moci v Evropě a ve světě. My jsme pod touto mocí žili čtyřicet let. Kdo jsme ji zažili, víme, co to znamená. I kdo ji nezažil, nese její následky.

S válkou je spojena i hospodářská krize, inflace a zdražování všeho. Na náš život padá chmura, neboť jsou napadeny věci mírumilovné, pokojné a krásné. Je to útok na hodnoty našeho světa a našeho života, které jsou zároveň hodnotami křesťanskými. O nich je třeba mluvit, protože obojí mají duchovní smysl a ve skutečnosti se shodují.

Často se mluví o křesťanských nebo duchovních hodnotách, ale málokdo ví, co to vlastně je. Jsou charakteristikou lidských skutků a jsou tedy společné pro

křesťany i nekřesťany. Mám na mysli hodnoty jako poctivost, přátelství, solidaritu, úctu k druhému člověku, ochotu pomoci člověku v nouzi apod. To jsou právě hodnoty.

Je logické, že za textem, který píšu pro občany Dolních Počernic, je perspektiva, na jejímž pozadí stojí kostel, ticho adventní doby, oslava Vánoc jako náboženského svátku, příchod Boží na svět. Ale také se stejnou vahou mír v duši, radost ze společného slavení, pokoj pro lidi dobré vůle, lidové koledy a přání dobra a krásy všem lidem, prožitek lásky k bližnímu.

Libor Ovečka

(Text použit i v Počernickém zpravodaji.)

Druhým respondentem ze série profilových rozhovorů mezi našimi farníky je – respondentka – Míša Regálová. Členka pastorační rady a spolutvůrkyně dětských mší v dolnopočernické farnosti v interview popisuje historii svého zapojení, vztah k církvi i významné milníky svého osobního života.

Míšo, představ nám nejdříve prosím své civilní povolání.

Teď jsem aktuálně bez zaměstnání, ale to neznamená, že nemám co dělat. Ráda bych nastoupila do nějaké práce snů, ale ne na plný úvazek, protože obslužné věci rodinné mi zabírají hodně času. Manželovi je 62 let a má 90 letou maminku v domově pro seniory, k tomu mám dva starší a jednoho mladšího syna. Toho určitě všichni znají z kostela.

Jakou práci jsi dělala předtím?

Naposledy asistentku pedagoga na ZŠ Ratibořická. Měla jsem to 200 metrů od domu. Přišla jsem tam v roce 2016 na inzerát, že hledají někoho na tuhle pozici, ale musela jsem si doplnit kvalifikační kurz. Dva roky jsem tak měla možnost doprovázet kluka s velmi těžkým osudem s poruchami chování a učení, který pak na druhý stupeň odešel do speciální školy. Pak jsem ještě krátce dělala asistentku v soukromé škole ve Škvorci, ale tam jsem skončila, protože... Zjednodušeně řečeno: Pro normální školu jsem moc velký exot a pro exotickou, chcete-li alternativní, zase moc normální. Pak jsem marodila já i manžel, starala jsem se o tchyni, potom přišel covid a evakuovali jsem se na chalupu k Neveklovu, která je doslova na samotě u lesa. Rodina si hodně, možná až příliš, zvykla na full service, jenže já už bych zase chtěla mezi lidi.

Jakou školu jsi vystudovala?

Na střední jsem byla na průmyslovce Panská, obor Obrazová a zvuková technika. Bylo nás pět holek ve třídě. Přitom jsem celé dětství inklinovala spíš ke zdravotnictví, ale rodičům se nelíbilo, že bych šla na zdravotní školu. Maturovala jsem v roce 1989 a pamatuju si, že nás kantoři v lednu varovali: Letos maturujete, tak nechoďte na ty demonstrace, nemuseli byste totiž k maturitě dojít.

Do zdravotnictví jsi se přesto dostala, že?

Ano, po škole jsem šla na Bulovku, kde jsem měla na starost servis přístrojů. Krátce poté jsem se ale vdala a v září 1992 jsem odešla na mateřskou s prvním a druhým dítětem (synům je teď 30 a 27 let). Pak jsem dělala různé džoby: třeba asistentku u jednoho Itala, co v Praze prodával boty. Ale bohužel neplatil DPH, byl v hledáčku policie, takže to byla dost dobrodružná a zároveň zajímavá životní zkušenost... Když jsem u něj skončila, tak jsem šla do obchodního oddělení firmy EGLO, která vyrábí svítidla. Jenže se tam vyměnil ředitel, přišla reorganizace a dostala jsem výpověď.

Co bylo dál?

Dostala jsem práci jako dispečerka ve společnosti Rothlechner a půjčovala jsem pracovní plošiny. To trvalo necelých sedm let. Končila jsem těsně před čtyřicítkou s pocitem vyhoření. Prostě jsem dala výpověď a čekala, co se stane. O prázdninách v místním rozhlasu u nás v Horních Počernicích hlásili, že někdo hledá chůvu. Já jsem vždycky chtěla mít velkou rodinu, tak jsem si říkala, že by to mohlo být pro mě ideální. Nedlouho poté jsem zjistila, že jsem těhotná s Jiříkem. Teď mu je jedenáct, snad se brzy dostane na gymnázium, ale pořád mi přijde, že nám tu pupeční šňůru asi ještě nepřestříhli.

Jsi rodinný typ?

Myslím, že asi jo. Rodinu mám na prvním místě, vždycky jsem měla ráda děti, ráda jsem se o ně starala.

Takže jsi měla blízko i k dětským mším v Dolních Počernicích?

Mým původním záměrem bylo navázat na aktivity, které tady v tomto směru dělali salesiánští novicové. A už mi to zůstalo. Dětské mše jsme začínali dělat, tuším, v roce 1999 ještě s Pavlem Herianem a některými dalšími Salesiánskými spolupracovníky. Důležitým kolegou byl také dlouhou dobu Standa Čihák, Marcela Krňávková, Braňo Rybánský, Tereza Svatoňová a Mirek Bulla. Hrála jsem různé role: Krtečka, Boba a Bobka, nebo třeba já jsem byla jako ta zlobivá a Pavel ten hodný. Nebyla to ale jen naše aktivita, vystřídal se na tom hodně lidí.

Proč jste začali jezdit na mše do Dolních Počernic, když jste z Horních?

V Horních Počernicích byly v polovině 90. let na mši tři spící babičky a tehdy všichni, kdo tam měl děti, začali jezdit sem. Je pravda, že spousta lidí se tam pak postupně vrátilo, ale já ne: mě bylo líto to tady opustit. Cítila jsem k tomu závazek a vděčnost. Cítím ho dodneška.

Odkud původně jsi?

Mládí jsem strávila v Kobylisích. Ano, tam kde je základna salesiánů. Přestěhovali jsme se tam, když mi bylo šest let. Věděla jsem, že je ve farnosti dobré klima, i za komunistů se při mši hrálo na kytaru... Vazby už tam ovšem byly mezi lidmi dost upletené, takže jsme se s nikým vlastně úplně nepřátelili.

Salesiáni tě do Dolních Počernic nepřilákali?

Dlouho jsem ani nevěděla, že tu jsou! Až jednou mi to jedna maminka (Dana Moudrá) na dětském hřišti v Horních Počernicích řekla. Pamatuju si, jak jsem sem s ní poprvé jela na mši sama na kole. Bylo to, tuším, někdy v roce 1993 nebo 1994. To tu byl ještě farářem Tomáš Rádl, než odešel do Českých Budějovic. Pak přišel Johny Komárek, Jožka Kopecký, Pavel Herlt, Pavel Čáp a před Liborem ještě Leo Červenka.

Celou dobu tě život ve farnosti naplňoval?

Jo. Zároveň to ale neznamenalo, že bychom nebyli provázáni i s farností v Horních Počernicích. Jednu dobu jsem tam vedla Klubík – později Klubíblík, což bylo setkávání maminek s nejmenšími dětmi, taková „přípravka“ na náboženství, kde tehdy byl katechetou Pavel Herian. S jeho vedením jsem skončila až během covidu, chtěla jsem předat štafetu někomu dalšímu, ale nějak se to nesešlo. Každopádně si myslím, že kdyby to jednomu dítěti v těžké chvíli nebo rozhodování pomohlo, tak to mělo smysl. Cítila jsem to jako boží vedení. A když se mu nebráníš, tak funguje.

Jaký je rozdíl mezi počernickými farnostmi?

Každá má jiný genius loci. Teď už jsou ovšem rozdíly o hodně menší než byly. Časem se stírají, i díky působení Vojty Eliáše v Horních Počernicích. Také tam přibývají nové rodiny a je tam zajímavý program.

Ale ty zůstáváš tady.

Ano. Přijde mi, že sem patřím. V posledních letech nastal trochu odliv lidí z dolnopočernické farnosti, tak se snažíme náš víkendový program na chalupě vybalancovat tak, abychom tu v neděli byli. Někdy jdeme na mši i tam.

Jak podle tebe naše farnost funguje?

Určitě by bylo dobré hodně věcí vylepšit nebo nějak rozvinout. Ale aby to nevyznělo, že všechno je špatně. To určitě ne. Chtěla bych, aby náš farní život byl živější, lidé o něj měli větší zájem. Jako to bývalo dřív. Ale ne všechno se dá vrátit. Po revoluci byl hlad něco ve farním společenství dělat a společně zažít, protože za komunistů byla většina věcí zakázaná. Dnes je velká nabídka všeho a každý má spousta možností. Doba se změnila. Tím myslím i zapojení lidí do života farnosti i přístupu k víře. Dřív ji lidé brali zodpovědněji a předávali víru i farní život dál.

Jak to myslíš?

Rodiče už neberou výchovu k víře tak zodpovědně. Obecně se přístup lidí k víře proměnil.

K horšímu?

Ne, prostě je to jiné. Ochota se angažovat ve společenství už není, z mého pohledu, tak velká.

Jak se zrodil tvůj vztah k víře?

Moje víra je zděděná. Pravidelně jsem chodila s rodiči do kostela. Jako malá jsem se těšila, jak jako velká nebudu muset chodit. Pak ale nastaly různé životní příhody a kdybych Boha neměla, tak bych si ho snad musela vymyslet. V dospělosti mi k upevnění víry hodně pomohl děda. V mládí asi moc horlivý katolík nebyl, ale pak dosáhl moudrosti, byl mi příkladem.

Jak jsi vedla přístup svých dětí k víře, když je tvůj manžel nevěřící?

Měla jsem celoživotní obavy, jestli se mi podaří děti ve víře vychovat. Můj muž není pokřtěný a já jsem mu strašně vděčná, že mi při svatbě slíbil, že děti vychováme ve víře. Jezdil a jezdí s námi každou neděli. Ačkoli nemusel. Viděl, jak takhle víru žiju a co to pro mě znamená. A časem asi zjistil, že za tím opravdu něco je... Teď mi občas přijde, že je víc věřící než já.

A všichni ho dobře znají z kostelních lavic a jako grilovacího mistra během poutí...

Ano, za grilem dělá každý rok minimálně dvanáct let.

Jak jste se vlastně seznámili?

Bylo to na konci roku 1988, když jsem si dělala řidičák během studia na průmyslovce. Můj manžel byl mým učitelem v autoškole.

Jaké bylo tvoje zapojení ve farnosti mimo dětské mše?

Dlouho jsem se Standou Čihákem moderovala společenské večery farnosti, snad od roku 2003 a končili jsem s tím někdy před covidem. Teď už to přebírají mladší. Nyní jsem v pastorační radě, kam jsem se po čase vrátila. Víím, že je to potřeba, tak se snažím být, v rámci možností, prospěšná.

Jaká je tvoje největší záliba?

Čím jsem starší, tím radši spím. Mohla bych to dělat závodně. Mám tedy ráda i pohyb, teď asi hlavně zumbu, ale jsem poslední dobou stále více limitována zdravotně. Ani lyžování už nemůže být, co bývalo.

A tvoje poznávací znamení?

Co na srdci, to na jazyku. A líná huba holé neštěstí.

Za rozhovor děkuje Michael Mareš

Dětské mše

Vážení občané a občanky v Kristu, dobrý den!

Byl jsem požádán redukcí radou, aby jsem se trochu představil pro váš občasník. Prosím vás, asi takhle: Nejsem* zvyklý o sobě psát, jsem spíše jak se říká „muž činu“ než péra, tak moc nevím, jak se takové představení píše. (Naposledy jsem byl na představení se školou, ale tam jsme nic nepsaly.) Začnu asi tím,

že jse jmenuji Vazba, Kuba Vazba. Jsem strážníkem Městské policie farnosti při kostele Nanebevstoupení Panny Marie v Dolních Počernicích. K mým koničky se řadí nějaké ty sporty (běh, cyklistika na kole, plavání a jízda na lyžích). Rád si zajdu s kamarády, jak se říká „na jedno“. Z muziky poslouchám úplně všechno, ale jen dobrou tu hudbu a spíš moc nechodím na operu. Rád sleduji odborné seriály s policejní tématikou (Policie Nev Jork, Policie Modrava, Kobra 11 apod.). Jinak se od dědství vjenuji sběru kartiček z fotbalisty a hokejisty a pivní tácky. Mezi mými kolegy jsem znám mojí zálibou v dětech, proto jsem dostal na starosti KáDÉVéčko (kurz dopr. výchovy) vašich dětí. Nechci vaše děti nijak religionálně (křesťanský) ovlivňovat, ale jelikož naše kurzy probíhají v kostele, snažím se do nich zapojit i různé pobožné témata. Nechci v tom jít – jak se říká – nijak do hloubky, takže to беру spíš jen tak vzevrubně. Chtěl by jsem, aby jsi děti kromě základní dopr. poznatky z kostela odnesly i nějaké to proniknutí do nábožných znalostí. Bohužel jsem nevystudoval ani pedagogistiku, ani regionalismus, takže jsou moje výklady možná občas trochu amatérské. Prosím tedy o vaši ohleduplnost, protože jak praví stará česká moudrost, „žádný učený z nebe nepadá“ a „komu není z hůry dáno v Americe nekoupí“. Doufám, že se my společnými silami podaří, aby vaše děti na základně našich dopr. kurzů v životě nikdy nenarazili. Myslím, že by to tak v kostce o mne bylo vše, tak asi takhle. Kdyby jste měly k mým přednáškám nějaké ty dotazy, které vám rád odpovím, můžete se neváhat na mně ve služebních hodinách obracet na adrese: Kuba.Vazba-MP@farnostDolnipPocernice.cz.

Těším se na další lekce našeho KVD.

V Kristu váš strážník Vazba Kuba

* Redakce z důvodů zachování autenticity záměrně ponechala dopis v původním znění.

Martina Homolová nám do DoPoLí zaslala svůj autorský text – báseň Boží Láska. Podle jejích slov je to její první duchovní básnička. Každý odstavec je o jedné duchovní osobě.
„Verše mě napadly během jedné chvíle, takto vcelku. Žádné dodatečné úpravy jsem již nedělala,“ popsala tvůrčí proces Martina.

Boží Láska

Ať Boží Světlo Ti nad hlavou září,
korunu svou vytváří,
zlatem a démanty ji zdobí,
láskou, vírou a nadějí ji trýpytí.

Ať Boží klid, mír a pokoj,
Tě každý den chrání,
ať Ježíšova láska a slova,
Tě navždy provází,
ať setkat se s Ním smíš,
vždyť na čem jiném záleží?

Tvou nebeskou Matkou
ať Maria se stane a něhou hladí,
povzbuzujícím slovem
ať od všeho zlého chrání Tě,
ať pocítíš smíš Její Přítomnost,
krásou, něhou a milostí,
okouzlen/a být tak smíš....

Ať Duch Svatý Tě provází,
na každém kroku tvou cestu stráží,
ať víš kam vždycky máš jít,
ať nikdy bloudit nemusíš.
Ať starosti, trápení
s Ježíšem převezme Ti,
ať vidíš, že stále s Tebou jíší.

Tvůj anděl strážný
se každý den nad Tebou sklání,
a radost, víru, ochranu
Ti s radostí k nohám sklání.

Kdo s takovou vírou a nadějí může žít,
ten vždy překoná bolest, strach a trápení...

Z celého srdce Ti přeji, ať toto prožíváš
na cestě své,
je to jak drahokam, poklad, který je nejdražší
nám, co známe ...

Příprava na první svaté přijímání

Každý pátek brzy odpoledne se dveře dolnopočernické fary otevírají postupně přicházejícím dětem, které se připravují na první svaté přijímání. A které děti čeká tato velká událost? Zde se vám krátce představují:

Liduška Bartošová (9 let) ráda čte, tančí a zkoumá přírodu, má prima bráchu Kubu.

Kuba Bartoš (7 let) tráví volný čas hraním si s autobusy a autíčky, jako Liduška má také rád přírodu.

V době, kdy čtete tyto řádky, už s největší pravděpodobností budou oba sourozenci Bartošovi mít malého brášku, se kterým budou mamce a tatkové jistě pomáhat, na miminko se moc těší.

Milí Hašková (7 let) ráda hraje na ukulele, chodí do kostela, šermuje a skautuje. Doma má kromě bráchy

Rátí také bráchy Tonda a Bořka, ségry Vladěnku a Natálku.

Rát'a Hašek (9 let) má rád šerm, skaut a kostel a stejné sourozence jako Milí.

Emma Marešová (7 let) ráda si hraje s kamarády, chodí na atletiku, gymnastiku a gymnathlon, hraje šachy. Jde jí matematika a má bráchu Bruna, oba vidíte často ministrovat.

Isháq Jehuda Š. Jirsák, nebo-li Štěpánek (7 let) měří 116 cm a váží 20 kg – to tedy v době uzávěrky, je svobodný, nekuřák, hraje na píano, skautuje, rád se koupe, ráno cvičí a moc se těší na Vánoce a na sestřičku. Má tři starší bráchy.

Klárka Nožičková (8 let) chodí zpívat do sboru, hraje na housle, chodí do světlušek a volný čas nejradši tráví se svými kámoškami. Má starší sourozence – Aničku a Josiho.

Eva Nožičková

Úklidová brigáda

V sobotu 26. listopadu se v devět hodin sešlo pět statečných (čtyři plus jeden) při úklidové brigádě. V kostele jsme měli za úkol zbavit prachu a pavučin kůr. Hlavní úklidové síly však byly nasměřovány na generální úklid přízemí fary, které využívá farnost. Předvánoční úklid vnitřku kostela pak proběhl v dalších dnech pod taktovkou Hany Valentové a jejího týmu. Všem zúčastněným patří zasloužený dík!

František Jakubec st.

Svatý Mikuláš a jeho doprovod

Přes různé obtíže jsme i tento rok zajišťovali „nádlíkový servis“ svatému Mikolášovi. Oblíbenému biskupovi a jeho doprovodu jsme zajistili rychlý přesun a nezbytnou pomoc v orientaci v adresách na různých místech širokého okolí. Svatý Mikuláš tak stihl ve čtyřech skupinách navštívit 20 rodin a v nich obdaroval mnoho dětí.

Naším výjezdním bodem byla fara v Dolních Počernicích. Farnosti (a domácím) moc děkujeme za azyl na faře, a velký dík patří všem, kdo jakkoli pomohli s uskutečněním této pěkné tradiční akce.

Matouš Jakubec

Inkardinace Libora Ovečky do Pražské arcidiecéze

Se souhlasem otce Libora převzato z Informace pro Salesiánskou rodinu 12/2022, vydává Salesiánská provincie Praha.

Náš spolubratr P. Libor Ovečka byl inkardinován do pražské arcidiecéze. Libor požádal 27. 11. 2018 Svátý stolec o indult sekularizace s úmyslem být věněn do pražské arcidiecéze jako diecézní duchovní. Od pražského arcibiskupa tehdy dostal příslib, že bude do arcidiecéze přijat po uplynutí čtyřleté zkušební lhůty. Toto se stalo a 1. 11. bylo potvrzeno dekretem podepsaným arcibiskupem Janem Graubnerem. Libor složil salesiánské věčné sliby v roce 1976 a na kněze byl vysvěcen tajně v Polsku v roce 1979. Ještě za totality studoval tajný licenciátní kurz morální teologie v Erfurtu a v letech 1990–1993 studoval doktorské studium z morální teologie v Pasově. V té době spolu s přáteli zakládal školu JABOK. Deset let byl jejím ředitelem, a od roku 2003 do-centem morální teologie na KTF UK. Od roku 2019 je administrátorem farnosti v Dolních Počernicích. Děkuji Liborovi za vše dobré, co pro salesiánskou kongregaci a naši provincii vykonal. V jeho další službě a životě mu přeji a vyprošuji radost, sílu, zdraví a Boží blízkost.

Martin Hobza, provinciál SDB

Z jednání Pastorační rady dne 22. 11. 2022

Řešené či otevřené věci z minulého zápisu:

- Martin Šíla pověsí informace o „historii kostela“ na nástěnku na mřížích.
- Strom za kostelem pokácí Petr Volavka dle dohody s Jirkou Cermanem.
- Probíhají drobné práce na faře i v kostele (kliky, klíčky, věž atd.).
- Příští rok bude prioritou úprava sakristie.
- Probíhá příprava na 1. svaté přijímání, ke kterému by mělo jít 7 dětí.
- Probíhá Dámský klub.
- Připomeneme v ohláškách možnost poskytnout dary pro farnost zasláním peněz na bankovní účet.

Další projednané body:

- Libor, Miša, Mirej nás seznámili se závěry ze setkání našeho vikariátu s panem arcibiskupem v Kobylicích konaného dne 21. 11. 2022.
- Pro mládež se organizuje společenství v Horních Počernicích (pod vedení Fandy Jakubce, Pavla a Martiny Jakubcových – tedy lidí i z naší farnosti).
- Pořad bohoslužeb na Vánoce je již zpracovaný a již visí na nástěnce.
- Na bránu do kostela se umístí zamykací prosklená vitřina.
- Brigáda v sobotu 26. 11. 2022 – úklid kostela a fary.
- Zaktivizuje se úklid v přizemí fary.
- Topit v kostele se bude jen při velké zimě (cca 5 °C), příp. i na Vánoce.
- Časopis pro ministranty Tarsicius požádal o poskytnutí daru,
- Farnost pošle sponzorský dar časopisu pro ministranty Tarsicius 1000 Kč.

Podrobnější zápis uveden na webových stránkách farnosti:

<https://www.farnostdolnipocernice.cz/z-jednani-pastoracni-rady/>

Zapsal Mirek Bulla

O Vánocích vám přejeme mnoho radosti a pokoje! ;-)

BOHOSLUŽBY O VÁNOCÍCH 2022

v kostele Nanebevzetí Panny Marie v Dolních Počernicích

Den / svátek	Hodina	Bohoslužby
Sobota 24. 12. Štědrý den	15.00	Vánoční bohoslužba pro děti (bude k dispozici Betlémské světlo)
	24.00	Půlnoční mše svatá
Neděle 25. 12. Boží hod vánoční Slav. Narození Páně	10.00	Mše svatá (Pozor, mše sv. jen v 10.00)
	14.00–17.00	Možnost návštěvy jesliček v kostele
Pondělí 26. 12. Svátek sv. Štěpána	9.00	Mše svatá (Po mši svatě svatoštěpánské koupání v místním rybníce :-)
Pátek 30. 12. Svátek Svaté rodiny	18.00	Mše svatá s obnovou manželského slibu
Sobota 31. 12. Silvestr	17.00 (v kostele)	Mše svatá na poděkování za rok 2022 (Po mši je možnost neformálního rodinného posezení na faře, kde se pro vytrvalé bude ve 23.00 sloužit mše svatá.)
	23.00 (na faře)	
Neděle 1. 1. 2023 Slavnost Panny Marie, Matky Boží	10.00	Mše svatá (Pozor, mše sv. jen v 10.00)
Pátek 6. 1. Slav. Zjevení Páně	18.00	Mše svatá
Neděle 8. 1. Svátek Křtu Páně (Touto nedělí končí doba vánoční)	8.30	Mše svatá
	10.00	Mše svatá

Seznam farních akcí ve školním roce 2022/2023

POUTĚ

Sobota 27. 5. 2023 Pout' farnosti –

Skalka (Mníšek pod Brdy)

nebo Hájek (<http://hajek.ofm.cz/>)

Neděle 20. 8. 2023 – poutní slavnost v kostele D.P.

DUCHOVNÍ OBNOVY

Postní duchovní obnova – bude upřesněna

VÝUKA NÁBOŽENSTVÍ

Čtvrtek 15–16. hod. na faře v D. Počernicích

PŘÍPRAVA NA 1. SV. PŘIJÍMÁNÍ

Pátek 14–15. hod. na faře v D. Počernicích

POČERNICKÝ (NEJEN) DĚTSKÝ KLUB

Pátek 15–17. hod. na faře v D. Počernicích

SPOLČO PRO MLADÉ V Hor. Poč. na faře

Čtvrtek od 17.00 (14–cca 16), od 18.00 (17 a výš)

MINISTRANTSKÉ SCHŮZKY

Každou neděli od 9.30 v kostele

SCHOLA

Každou neděli od 8.00 na faře

FARNÍ AKAFE

Každou neděli po mši svaté

PŘÍPRAVY NA DĚTSKÉ BOHOSLUŽBY

Dle domluvy realizačního týmu.

DĚTSKÉ BOHOSLUŽBY

Každá 3. neděle v měsíci: 18.12., 15.1., 19.2.,
19.3., 16.4., 21.5., 18.6.

FARNÍ AKAKAO

Každá 3. neděle v měsíci: 18.12.,
15.1., 19.2., 19.3., 16.4., 21.5.,
18.6.

DÁMSKÝ KLUB

Každá sudá středa

HOVORY O VÍŘE

Zpravidla každý sudý čtvrtek

SPORT

Středa každý týden od 20.00 v tělocvičně ZŠ D.P.

SVATOŠTĚPÁNSKÉ KOUPÁNÍ

Pondělí 26. 12. 2022 po mši svaté

SPOLEČENSKÝ VEČER POČERNICKÝCH FARNOSTÍ

Sobota 28. 1. 2023 ve Chvalské stodole

KOBLIHOVÝ MASOPUST NA FAŘE

Úterý před popeleční středou **21. 2. 2023**

VELIKONOČNÍ KONCERT ROKYTKY

Termín ještě není určen

VÝLET NA ZELENÝ ČTVRTEK

Čtvrtek **6. 4. 2023** (Pokud se uskuteční)

VELIKONOCE SE SPOLČEM

Čtvrtek **6. 4. až sobota 8. 4. 2023** (Pokud se usk.)

„PÁLENÍ ČARODĚJNIC“ NA FARNÍ ZAHRADE

Neděle **30. 4. 2023**

NOC KOSTELŮ

Pátek **2. 6. 2023**

PRVNÍ SVATÉ PŘIJÍMÁNÍ

Neděle **11. 6. 2023**

SPANÍ NA FARNÍ ZAHRADE

Podle aktuální domluvy někdy v červnu

SKAM (Setkání Křesťanské Aktivní Mládeže)

Sobota **17. 6. 2023**

ROZLUČKA SE ŠKOLNÍM ROKEM

Neděle **18. 6. 2023** Po mši v 10 hodin grilování
na farní zahradě (spolu s oslavou Dne otců:)

BRIGÁDY FARNOSTI

Během prázdnin

ŽEHNÁNÍ AKTOVEK

Neděle **3. 9. 2023** Po mši v 10 hodin grilování na
farní zahradě

**DOlno-
POčernický
LlsteK**

Občasník farního společenství při kostele Nanebevzetí Panny Marie ve Dolních Počernicích, vychází nepravidelně dle potřeby • PDF verze aktuálních čísel jsou k dispozici na webu farnosti • O zařazení a použití příspěvků rozhoduje P. Libor Ovečka • Redakce Michael Mareš • Technické zpracování František Jakubec st. • Příspěvky dodávejte laskavě jen v elektronické podobě, a to na adresu dopoli@farnostdolnipocernice.cz, jinak předejte osobně administrátorovi • Vyhrazujeme si právo příspěvky redigovat bez vědomí autora, není-li zásadně dotčen obsah